NOTY O AUTORACH

Waldemar Borzestowski (pseudonim: Dawid Raizner), pisarz, księgarz. Urodzony w 1964 r. w Gdańsku.

Od 1984 do 1986 r. pracownik Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku. W latach 1987-1988 specjalista od handlu i reklamy w Wydawnictwie Morskim. Od 1988 do 1991 r. pracownik PP „Dom Książki", antykwariusz w antykwariacie naukowym w Gdańsku. Od 1991 r. kierownik działu handlowego w Wydawnictwie „Marpress". Od 1992 r. stały współpracownik „Gwiazdy Morza".

Autor opowiadań, głównie o tematyce judaistycznej, publikowanych w czasopismach i wydanych w zbiorze *Nocny sprzedawca owoców* (1999).

Jan Ciechowicz, profesor, teatrolog. Urodzony w 1949 r. w Koluszkach. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1972 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Gdańskiego (obecnie kierownik Zakładu Dramatu, Teatru i Filmu w Instytucie Filologii Polskiej), od 1995 r. także Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku. Ponadto wykładowca w Studiu Wokalno-Aktorskim przy Teatrze Muzycznym w Gdyni i w gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Wiceprezes Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, wiceprezes oddziału gdańskiego Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historyków Teatru. Członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Szekspirowskiego. Członek Rady Naukowej Wydawnictwa UG.

Główne obszary badań: historia dramatu i teatru, szczególnie twórczość Kalidasy, Szekspira, Mickiewicza, Wyspiańskiego, Schulza, Wojtyły i Mrożka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sam na scenie. Teatr jednoosobowy w Polsce* (1984, nagroda ministra kultury i sztuki); *Gdańsk teatralny. Historia i współczesność* (red., 1988); *Dom opowieści. Ze studiów nad Teatrem Rapsodycznym Mieczysława Kotlarczyka* (1992, nagroda wojewody gdańskiego i Międzynarodowego Instytutu Teatralnego: „Teatralna książka roku 1992"); *Od Shakespeare'a do Szekspira* (współred., 1993); *Teatr pamięci Brunona Schulza* (współred., 1993); *Zbigniew Cybulski – aktor XX wieku* (współred., 1997); *Konkurs Szekspirowski wczoraj i dziś* (red., 1998); *Pół wieku Teatru Wybrzeże – przedstawienia* (red., 1998); *Mrożek w Gdańsku* (red., 1998); *Myślenie teatrem* (w druku).

Stanisław Fita, profesor, historyk literatury. Urodzony w 1932 r. w Iwiu. Studia polonistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Literatury Polskiej Pozytywizmu i Młodej Polski.

Członek Redakcji Naczelnej *Encyklopedii katolickiej*, redaktor naczelny „Zeszytów Naukowych KUL". Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN, Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Członek Zarządu Głównego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza.

Główne obszary badań: literatura polska drugiej połowy XIX w., edytorstwo i nauki pomocnicze historii literatury.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Bolesław Prus 1847-1912. Kalendarz życia i twórczości* (współautor, 1969); *Pokolenie Szkoły Głównej* (1980); *„Placówka" Bolesława Prusa* (1980); *Towarzystwo Literackie im. Adama Mickiewicza 1886-1986* (1990); *Problematyka religijna w literaturze pozytywizmu i Młodej Polski. Świadectwa poszukiwań* (red., 1993); *Inspiracje i motywy biblijne w literaturze pozytywizmu i Młodej Polski* (współred., 1999).

Tomasz G a r b o l, magister, polonista. Urodzony w 1973 r. w Krasnymstawie na Lubelszczyźnie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Obecnie współpracownik Katedry Teorii Literatury KUL.

Główne obszary badań: sacrum w literaturze, twórczość Z. Herberta.

Autor recenzji publikowanych w czasopismach literackich.

Wojciech K a c z m a r e k, doktor, historyk literatury, teatrolog. Urodzony w 1954 r. w Pyskowicach k. Gliwic. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie wykładowca w Katedrze Dramatu i Teatru.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Société Paul Claudel w Paryżu, Société Internationale d'Histoire Comparée du Théâtre, de l'Opéra et du Ballet w Paryżu.

Główne obszary badań: dramat i teatr religijny XX w., twórczość Paula Claudela.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Claudel w Polsce. Chrześcijańskie perspektywy interpretacji dramatu i teatru* (1989); *„Wezwani do nadziei". Religia – ateizm – wiara w dramacie współczesnym. Zarys problematyki* (1993); *Złamane pieczęcie Księgi. Inspiracje biblijne w dramaturgii Młodej Polski* (1999).

Wisława L a s o t a - J o r d a n, magister, historyk sztuki. Urodzona w Bydgoszczy. Studia z zakresu historii sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W latach 1983-1991 i 1996-1999 pracownik muzeów w Poznaniu, w Sieradzu i w Łodzi. Obecnie rzeczoznawca do spraw sztuki, współpracownik łódzkich galerii.

Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Główne obszary badań: sztuka polska XIX i XX w., secesja, kultura sarmacka.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Jakub A. M a l i k, magister, historyk literatury. Urodzony w 1970 r. w Bielsku-Białej. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1995 r. asystent w Katedrze Literatury Polskiej Pozytywizmu i Młodej Polski KUL.

Członek Stowarzyszenia Autorów Polskich i Komisji Edytorskiej Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza.

Główny obszar badań: historia literatury przełomu XIX i XX w.

Autor artykułów z powyższej dziedziny.

Ewa M i o d o ń s k a - B r o o k e s, profesor, historyk literatury, teatrolog. Urodzona w 1939 r. w Krakowie. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1962 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Filologii Polskiej UJ, a od 1972 r. także w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie.

Członek Komisji Historii Literatury PAN, Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza, Stowarzyszenia Autorów i Wydawców Prac Naukowych „Universitas". Współzałożyciel Muzeum Młodej Polski w „Rydlówce", członek i współzałożyciel towarzystwa przyjaciół tegoż muzeum.

Główne obszary badań: literatura, sztuka i teatr Młodej Polski, twórczość Stanisława Wyspiańskiego, historia dramatu i teatru europejskiego do końca XIX w. oraz teoria literatury.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego* (1972; nagroda ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki); *Zarys poetyki* (współautor, 1972); *Stylistyka polska. Wybór tekstów* (współred., 1973); *Wawel – „Akropolis". Studium o dramacie Stanisława Wyspiańskiego* (1980; Nagroda Miasta Krakowa, nagroda ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki); *Genologia polska. Wybór tekstów* (współred., 1983); *Stanisław Wyspiański. Studium artysty* (red. 1996); *„Mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej". Szkice o twórczości Stanisława Wyspiańskiego* (1997; nagroda ministra edukacji narodowej). Autorka wydań krytycznych tomów z serii „Biblioteka Poezji Młodej Polski": K. M. Górski, *Wiersze wybrane* (1992); *F. Jasieński i jego „Manggha"* (1996).

Elżbieta M o r a w i e c, doktor, teatrolog, krytyk teatralny. Urodzona w 1940 r. w Będzinie w Zagłębiu Dąbrowskim. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1965 do 1974 r. redaktor w Wydawnictwie Literackim, jednocześnie krytyk teatralny w „Życiu Literackim" (do 1981 r.). W latach osiemdziesiątych kierownik literacki Teatru Polskiego we Wrocławiu, Teatru Studio w Warszawie i Teatru Starego w Krakowie. Współpracownik czasopisma „Arcana".

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Wyróżniona Nagrodą POL-CUL (Australia).

Autorka licznych publikacji z zakresu krytyki teatralnej oraz publicystyki kulturalnej i społecznej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Józef Szajna* (współautorka, 1974); *Mitologie i przeceny* (1982); *Powidoki teatru* (1991); *Seans pamięci* (1996); *Małe lustra albo długi cień PRL-u* (1999) oraz wielokrotnie wznawiane tłumaczenie książki J. Karskiego *Wielkie mocarstwa wobec Polski* (1987).

Maria P o d r a z a - K w i a t k o w s k a, profesor, historyk literatury. Urodzona w Kołomyi. Studia z zakresu filologii polskiej i historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1951 do 1974 r. pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich PAN (w latach 1970-1974 kierownik Pracowni Literatury Młodej Polski). Od 1974 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UJ. Długoletni kierownik Zakładu Literatury Polskiej XIX w. w Instytucie Filologii Polskiej.

Członek Polskiej Akademii Umiejętności, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Association Internationale de Littérature Comparée (sekcja polska). Członek Komitetu Redakcyjnego „Ruchu Literackiego".

Wyróżniona m.in. nagrodami ministra edukacji narodowej i wojewody krakowskiego.

Główny obszar badań: historia literatury przełomu XIX i XX wieku w konteście zagadnień kulturowych, z uwzględnieniem problematyki porównawczej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Programy i dyskusje literackie okresu Młodej Polski* (1973); *Symbolizm i symbolika w poezji Młodej Polski* (1975); *Młodopolski świat wyobraźni* (red., 1977); *Jahrhundertwende. Literatur des Jungen Polens* (1979); *Somnambulicy – dekadenci – herosi* (1985); *Literatura Młodej Polski* (1992); *Stulecie Młodej Polski* (red., 1995). Redaktor serii „Biblioteka Poezji Młodej Polski".

Tadeusz P. Polanowski, magister, krytyk literacki, poeta. Urodzony w 1946 r. w Bruśniku k. Tarnowa. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1971-1981 bibliotekarz w Zakładzie Historii Literatury Polskiej KUL. Obecnie współpracownik czasopism: „Akcent" i „Gość Niedzielny".

Trzykrotny laureat konkursów poetyckich.

Autor artykułów krytycznoliterackich i recenzji (głównie dotyczących poezji współczesnej) oraz tomików poetyckich *Schodzenie* (1994); *Listy do przyjaciół* (1996); *Wiele dróg* (w druku).

Paweł Próchniak, magister, historyk literatury. Urodzony w 1966 r. w Krakowie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1994 r. asystent w Katedrze Literatury Polskiej Pozytywizmu i Młodej Polski KUL.

Główne obszary badań: literatura Młodej Polski, poezja współczesna.

Autor artykułów głównie na temat polskiego modernizmu.

Marta Romanowska, magister, historyk sztuki. Urodzona w 1951 r. w Krakowie. Studia z zakresu historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1979 r. kustosz i kierownik Muzeum Stanisława Wyspiańskiego (oddział Muzeum Narodowego w Krakowie). Obecnie również wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie.

Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki i Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Autorka artykułów o Stanisławie Wyspiańskim zamieszczanych w publikacjach zbiorowych.

Irena Sławińska, profesor, teatrolog, historyk literatury. Urodzona w 1913 r. w Wilnie. Studia na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie oraz na Sorbonie.

W czasie wojny – praca w tajnym nauczaniu na Wileńszczyźnie. Po wojnie pracownik naukowo-badawczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, w 1949 r. wydalona z uczelni w „czystce" politycznej. Od 1949 r. współpracownik Komisji Historii Literatury Polskiej w Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Od 1950 r. adiunkt, a następnie profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany). Kierownik Katedry Dramatu i Teatru oraz Katedry Literatury Porównawczej KUL.

Profesor wielu zagranicznych uczelni, m.in. w Providence, w Urbana (USA), w Louvain (Belgia), we Fryburgu (Szwajcaria), w Toronto i w Montrealu (Kanada).

Członek Pen-Clubu oraz kilku towarzystw naukowych o zasięgu międzynarodowym; członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Rady Naukowej Instytutu Sztuki PAN.

Wyróżniona m.in. medalem „Za wybitne osiągnięcia w dziele umacniania więzi Polonii z Macierzą", Nagrodą im. Idziego Radziszewskiego, Nagrodą Fundacji A. Jurzykowskiego, Nagrodą Pen-Clubu za eseistykę, Nagrodą im. F. Karpińskiego przyznaną przez Stowarzyszenie „Civitas Christiana".

Główne obszary badań: filozofia (szczególnie antropologia) teatru, nowe teorie teatru, dramat europejski, zwłaszcza poetycki (szczególnie Eliot, Claudel), współczesny teatr religijny w Polsce i na świecie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tragedia w epoce Młodej Polski* (1948); *O komediach Norwida* (1953); *Sceniczny gest poety. Zbiór studiów o dramacie* (1960); *Reżyserska ręka Norwida* (1971); *Współczesna refleksja o teatrze. Ku antropologii teatru* (1979, tłumaczona na jęz. franc.); *Wśród mitów teatralnych Młodej Polski* (red., 1983); *Moja gorzka europejska Ojczyzna* (1988); *Odczytanie dramatu* (1988); *Teatr w myśli współczesnej. Ku antropologii teatru* (1990); *Dramat i teatr religijny w Polsce* (współred., 1991); *Wokół współczesnego dramatu i teatru religijnego w Polsce (1979-1989)* (współred., 1993); *Szlakami moich wód...* (1998). Autorka przekładów (m.in. P. Claudela, T. Eliota, O. Miłosza, J. de Romilly).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos". Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych" KUL (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia", „Anthropotes" i „La Nuova Europa".

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki*, cz. I: *Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei"* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997).

Anna Truskolaska, magister, dziennikarka, działaczka społeczna. Urodzona w 1941 r. w Krakowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W latach 1975-1990 pracownik Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (początkowo w administracji, a następnie w Bibliotece Uniwersyteckiej). W latach 1982-1989 kierownik Biura Informacji NSZZ „Solidarność". Współpracownik wielu czasopism podziemnych. W latach 1985-1989 redaktor „Gazety poza Cenzurą". Po 1990 r. reporterka „Tygodnika Współczesnego" i kilku czasopism lubelskich, redaktor naczelny „Gazety Bychawskiej" i współpracownik „Tygodnika Solidarność", członek zespołu redakcyjnego czasopisma regionalnego „Los". Od 1999 r. rzecznik prasowy lubelskiego Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Wyróżniona Nagrodą POL-CUL (Australia).

Autorka artykułów głównie o tematyce społecznej oraz wielu reportaży dotyczących problemów ekologii, samorządu lokalnego i kultury gminnej.